

3 Ceny Numeru
centy w Krakowie, Podgórzu
i na prowincyi.

PRENUMERATA

mięsiącowa w Krakowie 6 K. 50 p. (z dostawą do domu);
po prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal.

Przebiegiem na miesiąc 50 f. 2 gr. 1 k.

PODPISZCIE SIĘ NA WYDZIAŁY NABAWIAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH I W WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

Dziennik niezawisły demokratyczny i ilustrowany.

Redakcja i Administracja „Nowiny”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627.
Redaktor przyjmuje od godziny 10 do 12 w południe. — Ekspedycja
„Nowiny” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefoniczne i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 627)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, i p.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Powszechnie ubezpieczenie na starość a rękodzielnicy.

W Izbie rękodzielniczej w Krakowie odbyło się wczoraj bardzo liczne zebranie majstrów cechowych całego narady nad projektem rządowym powszechnego ubezpieczenia na starość. Jako referentów uproszono panów krakowskich, z których p. Zieleniewski, dr Stanisławski, dr Petelenski i Sikorski przybyli na zgromadzenie.

Pierwszy referat wygłosił pan Edmund Zieleniewski. Sprawę ubezpieczenia socyalnego, wywodził p. Zi., wprowadził w Austrii przed 5 laty na porządek dnienny rząd Cesarza, ten rząd wielkich projektów i ale nie udało się, na dalsi, który dał inicjatywę także do dwóch innych projektów: budowy kolei alpejskiej i kanałów. Projekt Koerbera obejmował tylko ubezpieczenie robotników, obecnie włączono do także samostajnych majstrów w obrębie ubezpieczonych przymusowo. Austria poszła tu dalej od wszystkich innych państw; Niemcy mają tylko ubezpieczenie robotników, w Anglii i Francji ustawa ma raczej cechy dobrodziejstwa publicznego.

Obecny projekt austriacki jest pod względem socyalnym i ekonomicznym niesłychanie wagi, nie jest jednak dokładnie obmyślany i przesztudowany, bo referenci ministerialni otrzymali projekt do przesztudowania dopiero w maju 1908 roku, a więc nie mieli dostatecznego czasu na dokładne opracowanie wszystkich szczegółów projektu.

Projekt Koerbera obejmował tylko robotników, obecny projekt ma cechy powszechności, bo obejmie prawie 1/4 obywateli. Nadto gdy projekt co do samodzielnich rękodzielników mówi tylko o ubezpieczeniu na starość, to robotnicy są zabezpieczeni prawie pod każdym względem, bo także na przypadek niedolności do pracy, choroby lub wypadku. Projekt obejmuje 10 milionów mieszkańców, więc jeśli odrzucimy urzędników państwowych, autonomicznych i prywatnych, to około 1/2, że prawie 1/2, drugie mieszkające podlegające ubezpieczeniu.

Pan Zieleniewski objaśnia poszczególne postanowienia ustawy.

Cytenialny nasz znał tę ustawę, bo kilkakrotnie pisał o niej w „Nowinach”. Referent przedstawił sebrany wysokość projektowanych opłat i warunków uzyskania — bardzo skromnych rent na starość i na niedolność do pracy (robotnicy) i tylko rent na starość dla samostajnych majstrów. Referent ukłonił swe wywody oświadczeniem, że uznając doniosłość ustawy, nie może śmiało przed sobą różnych wątpliwości. Wyrażając się pytała, na którą trudno się odpowiedzieć. Do takich należy kwestya, czy państwo znajdzie środki na pokrycie tak znacznych wydatków, połączonego z wprowadzeniem w życie projektu (potrzebna subwencya państwowa rocznie 100 milio-

nów koron, które oczywiście podatkami pokryte być muszą), jakie się stosunki wytworzą, gdy tak znaczne kapitały nierośnięte się w instytucje ubezpieczeń, a oddzielnie sortaż od produktów? Czy projekt ubezpieczenia czyni instytucje i towarzyszą dobieżające sztywności, czy tak będzie działał obok nich i t. d. Pan Zieleniewski, aby gruntownie wywarzył projekt ustawy, ciekaw i koryści z niej wynikające — i posiom objawił swą opinię. (Hucnie brawa).

Pan dr Stanisławski podniósł socyalno-polityczne znaczenie ustawy. We Francji każdy obywatel umie oszczędzać i pracuje po to, aby mieć rentę na starość. I w Anglii oszczędność jest cnotą narodową; gorzej jest już w Niemczech, z najgorzej n. n. s. Pierwsze pytanie, jakie rozważać należy, jest następujące: czy ubezpieczenie jest w tak szerokiej rozmiarach jest potrzebne w Austrii? Ośmi szanowny należy, że miliony ludności żyją sobie tej ustawy. Ustawa ma wszelkie szanse, że zostanie uwolniona przez parlament. Zarówno stronnictwo chrześcijańskie, na którego rywalizacji objęto w majstrów ubezpieczonych, jak i socjaliści godzą się w zasadzie na projekt rządowy.

Rękodzielnicy najgorzej dotąd nie wypowiedzieli swego zdania o projekcie. Obejdują rękodzielnicy we Lwowie na sebrałnu w Izbie rękodzielniczej przedyskutowali projekt i uchwalili rezolucję. Przyjeli oni w zasadzie szczegóły projektu, z pewnemi zmianami, w których żądają, aby majstrów byli ubezpieczeni także na wypadek niedolności do pracy, aby majstrów nie przyznawali się do placenia połowy wkładek innych robotników, jak tego żąda projekt, aby granicę wieku ubezpieczenia, na którym powstaje prawo do renty, był wiek 55 lat (wcześniej 60), wreszcie aby zakład ubezpieczenia nie był centralizowany, ale osobno zorganizowany dla każdego z krajów koronnych z pełną autonomią.

Pan Stanisławski, że z postulatów lwowskich rękodzielników większa część nie da się zrealizować.

Po dłuższej dyskusji zgromadzenie wybrało komitet, w skład którego weszli wszyscy przedstawiciele cechów krakowskich, dalej radcy m. pp. Jarra, Siliukowski, Bialik i Drodowski, rękodzielnicy pp. Gurecki, Gramatyka, Kopaczyski, Sufa, Bepetowski, Woronicki, Julian Kwietnicki i Mirosławski, oraz instruktor przemysłu, dr Ostrowski. Zebranie zakończył ciepłym przemówieniem p. dr Petelens.

Zebrań było bardzo liczne i powstało. Zapisał je pan Izby rek. Kosobucki, który został też wybrany przewodniczącym. Zastępca przew. wybrał p. Iglickiego, sekretarzem p. Gramatykę.

W dyskusji zabierali głos oprócz p. p. Górecki, właściciel fabryki, radca Siliukowski, r. Iglicki, z. Bialik, r. Jarra, p. Tabor, Kirschnier, Fitowski, Ligzga i t.

Bardzo nas tem subowidzę, rzekł pułkownik.

Gdy tylko tamten wyszedł, książkę Floriszal zwołał:

— Na co się zda ta bajka, Geraldine? Wiedzę, że pan całkiem werny, gdy tymczasem ja jestem zupełnie spokojny. Chcę wiedzieć, jak się to skończy.

— Wasza Wysokość — rzekł pułkownik — błąd jak zawsze powoli sobie awrót uwagę Waszej Wysokości na znaczenie Języka. A co nie było da przyjąć, ale raczej dla dobra publicznego. „Języki nie to mój”, powiedział ten stał się... lecz na samą myśl, że tej nocy mogłaby spotkać Waszą Wysokość jakas kłopot, czerka byłaby moją racją w porównaniu z nieszczęściem i rozpacz wielkiego narodu?

— Chcę wiedzieć, jak się to skończy — powtórzył książkę z całą stanowczością — i bądź jak wam wpułkownik Geraldine pamiętać o swym słowie polskiemu. Pod żadnym warunkiem i w żadnym przypadku, proszę pamiętać, nie wolno być mojemu uprzedzeniu odstąpić tajemnicy mojej osoby. Obecnie jeszcze raz powtarzam roszkuty, które snane już są panu oddawa. A teraz proszę kazać podać rachunek!

Jeden dzień dla ofiar.

Trzęsienie ziemi we Włoszech wywołało w całej Europie żywe współczucie dla świątecznego kraju.

Wysilił się więc młogi, jakby przyjął — pomoc ofiarom katastrofom przyrody. Parzył w ofiarę przedsięwzięt wszystkie miasta. Kilkanście milionów franków złożono na rzecz konsula włoskiego, teatry ofiarowały benedyt dla ofiar — wysłały okręty z salogą — odjechał czerwony krzyż francuski z wagonami opatrunków. — Towarzystwa powysyłały swoich członków — a nawet już dawno nie zmiało się w Paryżu — bo odjechały wszystkie do Włoch — powiadza stółnicy gazeciarze — odjechały ze swoimi stankardami: „Dziękuję francuski”.

Alle ogromnieść jest za wielki — wszystkie msto — powstał nowy projekt.

Jeden dzień dla ofiar włoskich. Wszystkie miasta francuskie mają wybrać jeden dzień w miesiącu stycznia i dołożyć tego dnia pancerysty dla dotkniętych katastrof. Zinnadzi obliczają dochód na półtora miliona franków. Cyfra taka wobec ilości pism jest możliwą do osiągnięcia, jeśli się zważy, że asonów codziennie się pojawia, ilu drukarzy pracuje — ilu wydawców posiada pałace, ilu współpracowników chodzi bez butów.

Wszystkie dnia tego pracować mają za darmo — na ofiary, ale jak nigdzie nie może być jednolitość, tak i tutaj Reporterzy składają protest.

Każda sensowna droga kosztuje, wrócić ma milionierze przynajmniej koszt.

Alle miłośnicy jest twarde — sądných kosztów. Kłamiące opisywać są pleugdas — kłamiące ras dla ofiar.

Bóg wam wynagrodzi! Reporterzy nie chcą jednak nagród niebieskich.

W dniu tym niech się więc czytelnicy nie spodewają sądných rachunków i morderstw; ani wykoleje pociągów, ani zawiądzonych miłości, bo reporterzy są szczeri.

Nieme rozmowy cesarza Wilhelma.

Cesarz Wilhelm tak się sparażył na swej gadulowości, że szczeniem wszystkich polityków niemieckich jest, aby przestał gadać. Ale to trudno przyjdzie wielkojęzycznemu imperatorowi. Obmyślono więc dlań nową sposób interwju. I tak np. korespondent „New York Herald” wchodził do antydenyconalnej: Cesarz siedzi przy fortepianie. Dziennikarz kłania się i szepczie:

— Czy Wasza Cesarsza Mość raczy zezwolić na wywiad?

Fortepian gra melodyjnie pieśnią studencką: „Ach gdyby wrócił choćby raz, wiolel swobody cudny czas...”

Pułkownik Geraldine skłonił głowę w pokłon, lecz był bardzo błąd, gdy zawałił młodego człowieka do pokoju i gdy potem zawałił pułkownika. Książkę natomiast nieszczęśliwy zachowywał spokój ducha i z wielkim humorem i wesołością opowiadał młodym samobójcy anegdoty z Palais Royal. Unikał spojrzeć Geraldine i z większą niż zazwyczaj starannością ją wybiłerał ogarc. Istotnie z całego towarzysztwa jedynego książkę panował nad wruszeniem.

Każdek zapomniał. Książkę cotawil resztę w rękach zdumionego pułkownika i trzyma blaskadków ruszyła jednokrotną. Wkrótce powód szatrywał się przed furą ciemnego podwórza. — Wszyscy wyszli.

Kiedy Geraldine spałć wiozł, młody człowiek awrót się do księżki Florisla i tak przemawiał:

— Panie Godall, jeszcze enas cofnął się z tej wyleczki. I dla pana również, panie majore. Proszę się dobrze namyślić, nim będzie spóźniło: a jeżeli serce wasze mówić „nie” — w takim razie tedy droga.

— Prowadź nas panie — rzekł książkę. — Nigdy nie cofam się przed nicem i raz wyrażone słowa wykonywam nieugięcie.

OGŁOSZENIA

za wiersz petiti 16 hal., za każdy samogier na 10 hal., dobowe ogłoszeń po 4 halera od wiersza, dobowe 50 hal.). Nadawca za wiersz petiti 50 hal., spady na każdej stronie po 3 Kor. — Złaznik 20 Kor. za tytuł; literaty prowadzi w swoim zarządzie. M. Naprzy. Administracja „NOWINY” Rynek gł. L. 6, otwarta od 9—1 w południe i od 2—3 w popołudnie.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hasemann L. 2.

NOWE NOCE ARABSKIE. I. Klub Samobójców.

Opowieść o młodzieńcu, rozpoczynającym elastka.

(Ciąg dalszy).

Jestli istotnie zapamiętało się z sylem, zaprowadzę was dziś wieczorem na zgromadzenie: a jeżeli nie daś, to kiedyś w ciągu tego tygodnia łatwo pozbędziecie się życia. Jest teraz godzina jedenaasta; o wół do dwunastej najdalej musny stać wyjąć tak, abyście pół godziny mieli czasu na zastanowienie się nad moim planem. To o wiele powściągliwie od ciastka, dodał, odmieńając się nieznacznie i o wiele, jeżeli się nie myli, smaczniejszej.

Powaleniście, zapewne, odrzekł pułkownik Geraldine: a skoro tak jest, użyć mi pan pięciu minut na rozmowę z moim przyjacielem Godallem.

— Oczywiście, odrzekł młody człowiek. Jeżeli trzeba, wyjdę.

**Pathefony od K. 45. Płyty po K. 4-50
i gramofony od K. 24.**

Polecają

S. GRUDZIŃSKI i T. BERGER

Kraków, ul. Szewska L. 10

Płyty najlepszych marek. Niedostępnym przez konkurencyj

MEMBRAN ELITE,

grający zarówno na płytach Pathé, jak i na gramofonowych. Gramofony przerabia się na grania również systemem Pathé. Naprawy wykonuje się we własnej pracowni. Wymiana płyt. Próby w lokalu bez przymusu kupna. Na żądanie cenniki i opisy.

ności, kreślę się za firmę **WALENTY KORTA.**

wych w Turcyi.

Sprawa zrządzenia się przez Austryę protektaratu nad kosciami katolickimi w Albanii będzie traktowana osobno.

Encyklika wielkiego weryana.

Konstantynopol. Na wczorajszym posiedzeniu tureckiego parlamentu wielki wieszcz Kiamil-Basa wygłosił *expose* o szeregach polityce Turcyi.

Izba udeiliła rządowi votum zaufania.

„Exposé” zajmujące się komplikacyami, wywołanymi przez aneksyję Bosni i proklamacyję Bulgaryi — i wskazuje na wzbudzenie w Turcyi, Serbii i Czarnogórze, które doprowadziło do tego, że omeli oba ostatnie państwa nie wypowiedziały Austrii wojny. Zamiast tego poruczone, gdyż Turcyja wskutek przyrzeczenia Anglii i innych państw, że na konferencji Serbii i Czarnogórze mają być przyznane rekompensaty nie ze szkoda Turcyi — przedstawiła im, że należy wysekiwać wyniki konferencji. Pokojowemu zachowaniu się Turcyi należy zawdzięczyć, że Austrija, poradzając się pierwotnie postanowienie, wziętą kady zaprzeczyłałomosty przyjaźni postawionej przez Turcyję, zmieniła ją w wręcz.

Kiamil-Basa wyraża nadzieję, że także inne kwestye, odnoszące się do Bosni i Bulgaryi, z którą rokowania nie zostały zerwane, wkrótce zostaną korzystnie załatwione. Podziękowawszy za poparcie sprzążających umocowań, zwłaszcza Anglii, której pragnął politykę jak najgłębiej podnosi, omówił sprawę Krety i zakończył *exposé* wykreśleniem życzeń.

Bójkot Austrii.

Wiedeń. Bójkot turecki już słabnie i lada dzień będzie zupełnie zakończony. W oczekiwaniu zakończenia bójkotu nadchodzi już z Turcyi liczne zamówienia, zwłaszcza do eksportów cukru w Tryestcie.

Austrija i Serbia.

Wiedeń. Jeden z korespondentów belgijskich rozstrzyga, że Milovanovicom o „awarii” układu austro-tureckiego. Milovanovic powiada, że jeśli się swasty, iż Austrija aneksja pretensy Turcyi, to jest nadziej, że ona także pretensy Serbii. Turcyja zresztą może zawierać jakie chęć układy, Serbii to zupełnie nie obawiać. Sprawa bosńska jest sprawą serbską i europejską i inak pozostać.

Krytyczny nastroj w Belgradzie.

Belgrad. Ciągło miasto znajduje się w stanie jakiegoś nemię rozpacz. Powożenie panuje bezradność. W niektórych kołach chętnie widzą wzmagające bandy pona austriacką granicę, ale politycy roztropniejsi zdolali dotychczas powstrzymać to szaleństwo. Wszyscy mówią, że coś musi nastąpić, ale nie wiedzą co. Nie jest wykluczone, że w tych warunkach coś stałoś ludu wzdół i na wewnątrz i że szachwie się stanowisko króla i rządu.

Ministrowie oświadczają królowi, że obecnie nie dadzą się szepawie powstrzymać rozruchów ulicznych, swobodnie przędąc dyktando i rządowi.

Koncesye dla Serbii.

Wiedeń. Jan „Zeit” donosi, rząd austriacki gotów jest przyznać Serbii koncesye ekonomiczne w tym kierunku, aby Serbia miała wolność taryfową na kolejach od granicy bosniańskiej aż do Metkovic w Dalmanji. W ten sposób otrzymalaby Serbia możliwość wyzyskać swych towarów do jednego z portów. Warunkiem tego byłoby wybudowanie linii kolejowej Sarajewo-Vardiste. Towary serbskie mogłyby więc iść drogą przez Vardiste i Sarajewo do Metkovic.

Ochotnicy rejsacy.

Konstantynopol. Według wiadomości, jakie otrzymały tutejsze kółka serbskie i Odesy, przy-

był tam general Lipowacz w powrocie do Rosyi i wydał odezwę do rosyjskich ochotników, wzywając ich, aby na 15 b. m. (starog. stylu, t. j. w ciągu 12 godzin) byli gotowi do wymarszu do Belgradu. Lipowacz twierdzi, że liczba rosyjskich ochotników wynosi 40 000, między którymi znajdują się 3000 członków wysokiej arystokracji.

general Lubotecz, Kriew, ks. Arsen Karageorgiewicz, 300 ochotców, 1200 studentów uniwersyteckich, dwóch wódkow Tolstoj, oraz książęta Demitrow i Orlow. Koszta uzbierania na podróż stowiaśkie Towarzystwo dobroczynności w Moskwie.

Turcyja i Bulgaryja.

Ultimatum Bulgaryi?

Skopje. Bulgaryja koncentruje na granicy wojska i podobno postawi ultimatum, w którym żąda od Turcyi uznania swojej niezawisłości.

Odszkodowanie Bulgaryi dla Turcyi.

Konstantynopol. „Servus Futurum”, który d. 6 października s. r. z. rezultat pierwszą myśl bójkotu, ogłasza nową propozycję Austro-Węgier i podaje wiadomości, że wszyscy ambasadorowie pilieli Polacie uregulować szarbowo bosniać, jak bulgar-skie kwestye. Ambasadorowie mieli zauważyć, że skoro Bulgaryja nie może zapłacić 29 milionów franków, należy zredukować tę sumę do 6 lub 7 milionów.

Przygotowania wojenne.

Saloniki. Wczoraj odešlo stąd na granicę bulgarską 15 wagonów z działami, 2 wagony z nabojami, oraz 200 koni.

Do Kumanowa, odległego trzy godziny od granicy serbskiej, wysłano dwa puki pociągów i jedną kompanię pułku telegraficznego.

Z Konstantynopola odchodzić podzielenie wielkie szpasy ananucy i koni.

Sprawa Krety.

Konstantynopol. Delatun „Omauischer Lloyd” donosi, że minister spraw zagranicznych zgodził się na propozycję Anglii, aby mocarstwa zgodziły się Kretę, dalej prowadzić rządy na Krecie i aby sprawa kretańska była wykluczona z programu konferencji bałkańskiej.

Paryż. Londyński korespondent „Echo de Paris” donosi, że Achmet Riza, prezydent tureckiego parlamentu, oświadczył niedawno w rozmowie z jednym politykiem angielskim, że Turcyja musi się walczyć poruczoną z Austrią w sprawie aneksyi, albowiem musi wysekiwać swe siły wziętych dia odsejskania Krety.

Grozina sytuacja w Macedonii.

Konstantynopol. Według doniesień z Macedonii sytuacja tamtejsza przedstawia się tak: Zaizenczowane pa rewolucyj lipcowej pogodzenie się z rywalizacyjnymi z sobą narodowościami swiawidło. Obecnie stony naprzeciwko siebie wrzgo Macedo-Bulgary, niezdolności z nadziej wzbudzonej Grecy po jednej stronie, po drugiej Serbowie, ciennacy się poparciem młodotureckich komitetów lokalnych. Wszyscy zdolali się zapoznać w broń, na kilka punktach wynurzyły się już bandy. Sytuacja jest tem krytyczniejsza, że i ludność mahometańska wszędzie dobrze się ubiorła i młodotureckie komitety na wypadek rozpoczęcia kampanii se strony wrzgoch band odpowiadają formowaniem band mahometańskich. To wreszcie może także oddziaływać na Albanię, gdzie wprawdzie dotychczas walcząc się wzajemnie tywioł reakcyjny i młodoturecki, ale na wypadek prowokacji se strony band greckich, bulgarskich i serbskich należy oczekiwać energicznych kroków wojennych se strony całej Albanii.

obciążone przez kupujących. Przed wielo domami widział było doróżki, wosy i wóski, nadawane bagażami, ponieważ kolej szła tylko celom wojskowemu, cwa śakry i wóski były jedynymi środkami komunikacyjnymi, jakie stały jeszcze do dyspozycji relokacyj z Krakowa mieszkaniom.

Na Kaizerem i Stradomiu panował straszny lament; tam tydził nawet na wóki regnie ładowali swoje ruchomości, aby cempredniej mda opuścić zagrożone miejsce. Głuche wściekło o stosownej pomocy krawczy pod Ruszka i Pleszowem, o sformowaniu przez korpus rosyjskiej przejechał przez Wiedeń pod Niepolicami i o przerwaniu komunikacji se Lwowem szeryły wśród tłumy paniki.

Dezinformacja ratunna tymczasem zapelnili się popisywaniem pospolitakami. Stary i młodzi, powali obywateli i niedoróżki cnięli się przed komisy; niektórzy weseli, inni mocno przygnębieni, a wszyscy niecierpliwie wysekiwający orzeczenia, czy i do jakiej służby będą użyli.

Stas Ruszkowski był jednym z pierwszych, którzy rano stawali się do poboru, ale pierwszy popisywaniem zwiastowały się tak szybko, że komisy rady sobie dać nie mogła z budzeniem. W jednym kacie deklaratyja czeładnicy i chłopcy reżelacy uwioryli hulaśliwą grupę, która śmiechem

Uspokojenie?

Korespondent wiedeński „Słowa Polskiego” pisze:

„Wiadomości o propozycjach piliętnych Austro-Węgier pod adresem Turcyi wywołała w Wiedniu wrażenie ulgi. Najbardziej zaniepokojeni ową nastroj gładzą, podnoszą znaczenie kursu akcyi towarzystwa przemysłowego, dotkniętych bijłtem tureckim.

Obawa wojny zabiła. Zaniepokojenie powzięcne, że Serbia i Czarnogóra nie odważą się na podjęcie kroków znaczących bez Turcyi. Zresztą dyplomacya austro-węgierska, raz wazedziła na drogę nęgiatw, potrafi znaleźć grzanki przymarzone także dia dwórch w Belgradzie i Cetynii.

Notnój tytuł informacyj, otrzymana ze źródła wiarygodnego. Jedną z koncesyji dla Karadzidziewiczw ma być oficyjalne przyznanie Kreta dla Piotra na dworze wiedeńskim. — W ślad za owym przyjezdem króla Piotra w Wiedniu pódłże przyjechał na dworz petersburskim. Dia obecnej dynasty serbskiej były obie wizyty szkodzą cenniejsze, niż tak zwana regulacya granicy bosniańskiej na korzyść Serbii. Równałby się one ostatecznie wymazaniu wspomnień o krawawej nocy w konaku belgradzkim.

Henryk IV, król Francyi i Nawarry, powiedział: Raryj wart raryj.

Dziśniesz nienawidnie trytu prawopafstwowego, łączącego Badań z monarchją Habsburską nie miałyby wartuś udeśnić tej samej roli, która przed sześciu laty na tajnych soborach śolska dzień ofierczył spiskowców. Racya stanu ma swoją odrębną logikę.

Przeistalę zagraniczne Austro-Węgier można uważać za zadane za skończone.”

Notujemy tu uwagi a *titre de curiosité*; sytuacya, uszczelnienie nie przestała być bardzo poważną ze względu na Serbię.

Telegramy „Nowin”.

Nowe trzelenia ziemi.

Wiedeń. Niektyko w północnych Włoszech, ale i w południowo-wschodniej części monarchii wenezjańskiej nowo dalo się odczuć trzelenie ziemi, zwłaszcza w Tryestcie, Bosen, Meranie, Trydenzie, Polli i w i.

Wenecya. Trzelenie ziemi, jakie dalo się tu odczuć dookreślono wczorajszą nocą, wywołało panikę wśród ludności, zwłaszcza wśród obcych, którzy opuścili hotele i zeszli się na plac św. Marka. Niektyórzy zaryżali, że widzieli przed chwilę chwignię się drzewy na wieży kościoła św. Marka. Część ludności schroniła się do ogrodów i tam doczekała rana, poczem powróciła do domów. Trzelenie nie wywrzdiło żadnej szkody.

Burza zimowa.

Praga. Pries azn nie padał tu śnieg, połączone z burzą. Dział rano o godz. 8 zaczął padać silny deszcz, połączony z gromotami i blyskawicami.

Bójkot Niemców w Pradze.

Praga. Pod przewodnictwem burmistrza Grosa odbyła się konferencya referentów magistratu, na której uchwalono, by żadna dostawa miejska nie dostala się w ręce firm niemieckich.

ZE ŚWIATA.

O język polski w żandarmierii. Wydawałoby się, że w języku, jakim Andersmeryja na się posługiwał w stosunkach z władzami, jest rozstrzygnięty korzystnie dla języka polskiego. Ale w centralnych władzach wydano rozporządzenie, które albo następuje cofnięto, albo automatycznie ich wykonanie nastąpi

i drwinami przyjmowała wchodzących chuderśnych znowu gimnazjalnych i podstarzałych jegomosiów o wydatnych brzuszkach i szarobłych plecach. Badały, dani na swój użytek, kpił z niezdolności do wojennego zremiosta przybyszów.

Młodzi gimnazjaliści i uniwersyteckie bardzo liemnie się jawiła gniewnie spogladali ku rozbrzykaney czeładzi, a której niektórzy już sobie s rana trochę podpiłi, aby dodać sobie animusz.

Grosy wojennej nie eust tu było wiele, przedwianie panował nastroj dziłko hulańczy, wesoły.....

Als zgola inne napełnienie obawiało się wódca publicznego, zabranie przed gmachem magistratu. Matki, żony i siostry cnięły się przed brami deklaratyja, wbrew protestom policyantów; wszystkie pragnęły się dowiedzieć, czy mętowie i synowie będą wleci do służby w IIIli. Tam opanował plac i szloch! Zacięty, co ma lat czterdzieści, pódłże się biał opowiadała jedna kobieta drętel.

— Moja pan! co to się dzieje! Z Metkolom i Pruskiem nasz bód się, temu przecie nasze wojsko nie poradzi. Oj, strasne nastroje czasy!

(Ciąg dalszy nastąpi).

stosowaniami szataczkami. W maju zeszłego roku wydał komendant oddziałów (kapitanowie) podległym posterunkom rozporządzenie, że wolno posterunkom korespondować z władzami po polsku, ale już w sierpniu cofnął to rozporządzenie, jak nas zapewniali, na rozkaz z „góry”. Zostało więc wszystko po dawnemu i piasz się tylko po niemiecku.

Zerzaczamy uwagę na to okoliczność Kół polskie, gdyż niezwadziło jest to biurokratyczna sztućka, której daleko znowić nie można.

Mörder und Lausbub. Na wczorajszym posiedzeniu Sejmiku dolno austriackiego chreściańsko-spol. poseł Silberer w mowie budżetowej awroził się przeciwko władcom centralnym, które zabraniały w teatrach wiedeńskich najmniejszych aluszy do Serbii i do jej króla i powiadał między innemi: Censura i rząd, które skazują nawet niewinnych żartów ofensując się. Ja nie waham się powiedzieć, że król austriacki jest w moich oczach zwykłym mordercą, a królewskie suchawym smarkaczem (troitsger Lausbub).

Marszałek krajowy ks. Lichtensteln przywołał mowę za te słowa do porządku.

Tajemnicza zniknięcie młodej angielski. W kołach londyńskich wywarł niesłychany sensacyjny wypadek zagadkowego zniknięcia młodej dziewczyny w hrabstwie Walli.

Ered kilku dniem dala młode siostry przyrodne miss Violet i miss Lilian Charlesworth u dały się samojądem w towarzystwie pałaca Alberta Wattsa z majtkin ich rodziców Bardera pod St. Asaph w Walli do Bangor. Na powrocie drodze samojad prowadzący przez p. Violet ją uderzył na wybrzeżu Penmaenbach o niską skałę, która dalałi udeślić od niej półtorozę morsa.

P. Lilian oraz pałaca znaniecznie następnie na wódz osaczony, natomiast 55-letniej p. Violet zaś śladu. P. Lilian wraz z pałacem przesłano do stacyi policyjnej w Penmaenbach, a potem umieszczono w hotele. Badań oświadeśli, że p. Violet wskutek silnego uderzenia wypadła przez okienko samojada i że skały wpadła do morza.

Weskie jednak poszukiwania nie odniosły żadnego skutku. Na ślad jej nie natrafiono, a na skałach, przez które miała z impetem wlecieć — najmniejszych krawczych śladów.

Stwierdzono przeytem, że o tej porze był wiatr odpływu morza i woda w tem miejscu była bardzo płytka.

Tajemniczość wypadku przybrała jeszcze większe rozmiary, gdyż naszturpa p. Lilian wraz z pałacem chiełczem ułotniłi się i podobno powrócił samojadem do St. Asaph, gdzie rodzina Charlesworth w nie odzwała nawet poszukiwać zaginionej. Tera dopiero rodzina wysunęła 30 tysięcy szterli, za odnalezienie swiok p. Violet.

Zaginiona p. Violet była chreściańska gen. Gordona, po którym odziedziczyła miała wielki majątek.

Zdawało się napród, iż popełniono to szrednie dla odziedziczenia majątku po ołerszy wypadku.

Tymczasem okazuje się, że jest to nowy wczorajszowy szantaz, przyrzymający sławetną Humbertową. Jak dotychczas stwierdzono, miss Violet podczas rzekomego wypadku nie znajdowała się bynajmniej w samojadzie. Podobno była ubrana na życie w różnych towarzystwach ubezpieczonych na 150 000 rb.

Zdolana ona wyprawić do pole największe firmy kupieckie i wyłndić obryzmie kwoty pieniężne. Wiedzieli o sprawie przed listymy wiezyściemmi airtwla cda to tajemniczo zniknięcie.

1 236 samojadów w jednym roku. W ciągu roku 1908 targowało się we Wiedniu na swoje życie 1 336 osób, z tego 445 wypadków zakończyło się śmiercią. — W lesbie samojadów jest 816 mężczyzn, a 420 kobiet, w wieku od lat 7-16 do 80.

Przypatrzywszy się tym cyfrom sanawły nam się, że daleko większą odporność na wszelkie troski i nieszczęścia, jakie ponoszą samojadów, znajdujemy u kobiet.

Jeszcze więcej różnica różnica między samojadami płci męskiej i żeńskiej leży w powodach targując się na swe życie. — U mężczyzn na pierwszy plan jako przyczyna samojadów wysawa się nędza i choroby nalezniczne, a u kobiet zaś zawładniała miłość; z tego porównania znówu kobiety wychodzą (jeżeli można styć tego wyrażnie) zwycięsko; an nędza, ani inne przyczyny bowiem życia doczesnego nie zdolają tak ich wyprawić do równowagi — jak zawładniała miłość.

Nadesłane

za które redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Koniecznosc przerw c. h. Namiesztelstwa

Biuro i Szkoła pisanja i powielania na maszynach

Szytomy maszyn Underwood, Victor i Remington w Krakowie, przy ul. Kasztanowej L. 4

Wachlarze C. Szczęsnych

2 Kraków, GRODZKA 2

kolie, rękawiczki wieczorowe, pończochy, wstążki, pudry, mydła, perfumy t. d. Ceny niskie, towar doborowy.

